

Inhoudsopgave

<i>Inhoudsopgave</i>	1
<i>Visie</i>	1
<i>Redactioneel</i>	1
<i>Dromen van vrede</i>	1
<i>Dromen van vrede</i>	2
<i>Het verhaal van de vierde koning</i>	2
<i>Medeleven</i>	3
<i>Wekelijkse bloemengroet</i>	3
<i>Kerzang</i>	4
<i>Advent en Kerst</i>	4
<i>Vieringen door leden van de geloofsgemeenschap</i>	5
<i>In memoriam</i>	6
<i>mevrouw Pleijsier</i>	6
<i>Uit de AKM...</i>	7
<i>Dringende oproep voor penningmeester en secretaris AKM</i>	7
<i>Wijkkerkenraad</i>	8
<i>Kerkbalans 2013</i>	8
<i>Kerkbalans, een gedachte</i>	8
<i>Een Bijbeltekst vraagt om een goede lector</i>	9
<i>Jonge Gezinnen</i>	11
<i>Opbrengst collecten 2012</i>	12
<i>Gesprek op zondag: ontwikkelingsswg en internationale handel</i>	12
<i>In de Stilte van Bijbel en Gebed</i>	12
<i>Kinderkerstviering</i>	13
<i>Driekoningen</i>	13
<i>Op zoek naar God</i>	14
<i>Wie gaat er mee naar de Kirchentag?</i>	14
<i>Verminderde vermogens</i>	15
<i>Kerk</i>	16
<i>Agenda</i>	16

Visie

De oecumenische geloofsgemeenschap 'De Regenboog' voelt zich geïnspireerd door de Bijbel en wil in navolging van Jezus Christus een open huis zijn voor iedereen, jong en oud. In dit huis ontmoeten we elkaar en stellen we ons open voor anderen. We willen ons geloof beleven en belijden in oecumenische vieringen, in dienen en leren, in omzien naar elkaar.

In de oecumene zoeken we naar een bredere invulling van ons geloof, in eenheid én verscheidenheid. De veelkleurigheid van onze tradities en van onze persoonlijke geloofsbeleving vormt een bron van voortdurende verrijking, die ons in alle facetten van het leven bezielt. Daarin voelen we ons verbonden met mensen overal ter wereld en van alle tijden.

Met het vuur van ons geloof willen we ook mensen buiten de kerk, de wijk en de stad, in de wereld om ons heen, dichtbij en veraf, in woord en daad warmte bieden.

Redactioneel

Het kerstnummer van het Bulletin opent traditiegetrouw met een kerstboodschap van de voorzitter van de AKM, Ingrid Weitenberg. Daarna volgt het bekende, maar altijd weer boeiende kerstverhaal van de vierde koning. Ds. Inge Smidt schrijft een inspirerende overweging bij Advent en Kerst en vertelt wat voor diensten we in de komende weken kunnen verwachten. Omdat er twee keer geen voorganger beschikbaar is, zullen deze vieringen volledig ingevuld worden door enkele leden van de geloofsgemeenschap. We zijn allemaal van harte welkom in de Regenboog voor de traditionele kerzang op zondagavond 16 december.

De Kinderkerstviering op 24 december heeft als thema "Durf te dromen" en kinderen worden uitgenodigd voor het feest van Driekoningen op zondag 6 januari.

Na een In memoriam aan mevrouw Pleijsier vinden we een aantal berichten van meer bestuurlijke aard: "Uit de AKM...", een dringende oproep voor een penningmeester en secretaris in de AKM en het bericht dat Nizet Fung Fen Chung-Dijkstra lid zal worden van de Wijkkerkenraad. En natuurlijk komt de Actie Kerkbalans er weer aan: Wat is de kerk jou waard?

Informatie over de activiteiten van de werkgroepen wordt voorafgegaan door een interview met de werkgroep "Lectoren". De groep "Jonge Gezinnen" komt bijeen op 18 december en er is een "Gesprek op Zondag" op 20 januari over ontwikkelingssamenwerking en internationale handel. Er is informatie van Marianne Hogervorst over een gebedspelgrimage op 7 dinsdagavonden in en rond de Veertigdagentijd en Barbara Heubeck nodigt ons uit om in mei 2013 mee te gaan naar de "Kirchentag" in Hamburg.

Het Bulletin wordt afgesloten met de column van Corine en een gedicht over de Kerk.

De Redactie hoopt dat dit Bulletin ons helpt om veel lichtpuntjes te ontdekken in deze donkere dagen.

Dromen van vrede

Wat verwachten we met Kerstmis?
Wat verwachten we van Kerstmis?

In het adventsproject gaat het over dromen; dromen van betere tijden, dromen van een wereld van vrede, dromen van een verlosser, redder, heiland.

We dromen van wat buiten ons bereik is, van wat we nooit helemaal zelf kunnen bewerkstelligen. Daarom zijn dromen ook bedrog, want ze zijn niet reëel, de werkelijkheid is altijd anders.

Toch is het goed om te dromen: dromen versterken ons verlangen en voeden onze hoop. En hopen is vertrouwen dat het goed komt, al weten we nog niet hoe.

Met Kerstmis dromen we over vrede op aarde. Wat verlangen we naar vrede op aarde! Want er is zoveel mis op deze aarde. En dat doet ons pijn, maakt ons onrustig. Zó is het niet bedoeld, weten we.

Maar we weten ook dat we uit onszelf onmachtig zijn vrede te maken. Integendeel, zijn wij mensen niet juist verantwoordelijk voor veel onnodig leed, rivaliteit, machtsmisbruik? Dat ondervinden we dagelijks. Kunnen wij er wat aan doen?

Met Kerstmis dromen wij van vrede. Dan hopen we op hulp van 'bovenaf'. Zingen we niet in de advent: "Dauwt hemelen van boven en wolken regent de rechtvaardige"? We bidden om een Redder, een Vredevorst die hier orde op zaken komt stellen.

Het kerstverhaal leert ons echter dat het zó niet werkt. De Vredevorst blijkt een weerloos kind dat zorg en koestering behoeft. Een kind dat eerder meer ellende brengt (denk aan de kindermoord in Bethlehem) dan vrede. En als dat kind dan, na veel omzwervingen en met grote zorg grootgebracht, uitgroeit tot een volwassen man en zich manifesteert, wordt zijn blijde boodschap niet begrepen, niet aanvaard. Want niemand wil de mindere zijn.

Met Kerstmis dromen we van vrede. Is onze droom dan een dwaze droom, een valse droom?

Nee. We mogen dromen, we moeten zelfs dromen. Aanvaarden dat wat onmogelijk lijkt, toch kan en dat God daarbij het initiatief heeft. Aanvaarden dat we 'ja' mogen zeggen tegen deze ongerijmdheid. Dat er dan diep in ons iets kan groeien dat levensvatbaar wordt. Eerst klein en kwetsbaar, maar allengs steviger en manifester. Dat een eigen leven gaat leiden en ons meeneemt op zijn weg naar vrede. Met kerstmis dromen we van vrede op aarde. Die vrede begint met vrede in ons eigen hart en ontvankelijk zijn voor wat Jezus ons te vertellen heeft:

Eer aan God en vrede op aarde.
Ik wens u allen een zalig kerstmis.

Ingrid Weitenberg, voorzitter AKM

Het verhaal van de vierde koning

Niet iedereen weet dat er naast Caspar, Melchior en Balthasar nog een vierde koning was die uit het Oosten op weg was gegaan om de ster te volgen, die hem naar het goddelijk kind zou leiden. Zijn naam was Artaban. Hij had drie waardevolle rode edelstenen meegenomen. En hij had met de drie andere koningen een duidelijke ontmoetingsplaats afgesproken.

Onderweg kwam het rijdier van Artaban echter ten val en werd kreupel. Hij kwam nog maar traag vooruit. En toen hij op de afgesproken plaats bij de hoge palm aankwam, stond hij daar alleen. In de stam van de boom stond een korte boodschap gegrift: de drie andere koningen zouden hem in Bethlehem opwachten.

In gedachten verzonken reed Artaban verder. Tot hij plots aan de rand van de weg een kind zag. Het huilde bitter en bleek vrij ernstig gewond. Hij nam het op zijn paard en reed ermee terug naar het dorp waar hij het laatst was doorgekomen. Daar vond hij een vrouw die het kind wilde verzorgen. Hij nam een van de edelstenen uit zijn reistas, gaf het aan de vrouw en zei: "Geef het kind de beste zorgen." Daarop reed hij verder, zijn vrienden achterna. Hij zag echter de ster niet meer. Die was van de hemel verdwenen. Dus was hij aangewezen op mensen aan wie hij de weg kon vragen. Op een dag verscheen de ster hem weer. Hij reed er achteraan. Zij voerde hem door een stad. Daar kwam hij een rouwstoet tegen. Achter de baar liep een vertwijfelde vrouw met haar kinderen. Artaban zag hun groot verdriet. Het

was hun man en vader die naar het graf werd gedragen. Het gezin had vele schulden en na de begrafenis zouden de vrouw en kinderen als slaven worden verkocht. Artaban nam de tweede edelsteen, die eigenlijk voor de pasgeboren koning bedoeld was, en gaf hem aan de vrouw. "Betaal wat je schuldig bent en koop een huis met tuin en akkergrond, zodat jullie een eigen huis hebben." Hij keerde zijn paard en wilde weer de ster achterna. Maar die was weer verdwenen. Hij verlangde plots hevig naar het goddelijke kind en een diepe droefheid overviel hem. Was hij zijn roeping ontrouw geworden? Zou hij zijn doel nog wel bereiken? Dagen lang verkeerde hij in grote twijfel en onrust. Toen verscheen de ster op een dag weer aan de hemel. Zij leidde hem door een vreemd land, waar een oorlog woedde. In een dorp hadden soldaten de boeren bijeen gedreven met de bedoeling ze allen te doden. Vrouwen en kinderen huilden en jammerden. Vertwijfeld en vol afschuw keek koning Artaban toe. Hij had nog slechts één edelsteen om weg te geven. Maar zou hij dan met lege handen voor de koning van de mensen verschijnen? Met bevende handen nam hij zijn laatste steen en kocht daarmee de mannen vrij van de dood en spaarde het dorp van de verwoesting. Zijn vreugde hierom was echter van korte duur. Want hoe hij ook met zijn ogen de hemel afspeurde, nergens was zijn ster nog te bekennen. Doelloos en in groot verdriet reed hij verder. Jarenlang zwierf hij rond. Hij raakte alles kwijt, zodat hij zelfs moest gaan bedelen.

Niettemin bleef hij zwakkeren helpen en zieken verzorgen.

Jaren gingen voorbij. Artaban was oud en had alle hoop al opgegeven, maar op een nacht droomde hij van zijn ster en van de tocht die hij als jongeman had ondernomen toen hij op zoek ging naar de koning van de mensen. En in zijn droom hoorde hij plots een stem: "Sta op en vertrek. Haast je!" Hij opende zijn ogen

en zag aan de hemel weer zijn ster, schitterender dan ooit. Meteen ging hij op stap en volgde haar. Zij voerde hem tot bij de poort van een grote stad. Daar werd hij opgenomen in een massa van opgewonden mensen, die de stad uittrokken tot buiten de muren. Een beklemmende angst maakte zich daar van hem meester. Op een heuvel stonden drie kruisen opgericht. Boven het middelste kruis bleef zijn ster staan. Daar schitterde ze nog eenmaal in felle glans en verdween toen, voorgoed. Direct daarop flitste er een bliksemstraal uit de hemel die de oude man op de grond wierp. In doodsangst kreunde hij: "Moet ik dan toch sterven zonder U gezien te hebben? Ben ik dan toch vergeefs als een pelgrim door steden en dorpen getrokken om U te vinden, Heer?" De man aan het kruis keek hem aan met een blik waaruit goedheid en liefde spraken. En hij zei: "Artaban jij hebt mij getroost toen ik bedroefd was, en gered toen ik in levensgevaar verkeerde; jij hebt mij gekleed toen ik naakt was."

Een diepe innerlijke rust daalde over Artaban. Hij wist nu zeker: "Dit is de koning van de wereld, de man die ik al jaren heb gezocht."

Medeleven

Als u mensen kent, die eenzaam zijn, ziek, of om een andere reden misschien bezoek op prijs zouden stellen, wilt u dat dan doorgeven aan één van de pastores?

Dank u.

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijk van belangstelling van onze geloofsgemeenschap.

Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen wilt attenderen kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Atie Segaar, Primuladuin 3

Telefoon: 521 00 42

Kerstzang

Kerst is een populair feest. Dat betekent ook zeker dat er veel populaire, sfeervolle liederen zijn voor dat feest. We horen ze overal om ons heen in de donkerste weken van het jaar. Het is fijn om ze mee te zingen. Daarvoor is weer gelegenheid tijdens de traditionele Kerstzang op zondagavond **16 december om 19.00 uur**. Het zal een uur duren.

Het Regenboogkoor heeft bijna twee maanden geoefend voor een mooie bijdrage, onder de bezielende leiding van Cor Ressler. En we hebben dit keer de medewerking van een jonge pianovirtuoos: Michiel Bots. Hij heeft niet net zulke lange haren als Jan Vayne, maar spetterend improviseren over kerstliederen kan hij bijna even goed.

Welkom en zegt het voort!

Arie Korteweg

Advent en Kerst

Het jaar haast zich naar zijn einde behalve in de kerk, die loopt een beetje voor. Bij ons is het nieuwe jaar met advent al weer begonnen. Net als in de natuur en net als in de politiek op dit moment ziet het begin van het jaar er in de kerk wat guur uit. Het is donker, het is koud. We verlangen naar warmte en licht, maar beseffen dat donker en kou op hun tijd deel van het leven uit maken. We vinden dat ook niet zo erg, al verlangen velen van ons er nu al naar dat de dagen straks weer langer gaan worden. We weten dat na herfst en winter de lente wacht.

In het gewone leven zijn we er niet altijd zo zeker van dat donkere tijden vanzelf weer voorbij gaan. Er wordt veel van ons verwacht: dat we hard werken, resultaten behalen en het leven in de hand houden.

We horen succesvol te zijn, gelukkig en geslaagd. Maar in werkelijkheid hebben we echt niet alles in de hand: we zijn gewone mensen, kwetsbaar. We zijn maar een klein onderdeel van een grote wereld, met zijn eigen politieke en economische mechanismen; we zijn lichamelijke wezens en afhankelijk van hoe het met ons lichaam of dat van wie ons na staan, gaat. Dat brengt ons in verwarring. Het kan zo anders gaan dan wij planden. En op zo'n moment kan het leven heel donker aanvoelen.

Waar is dan het licht van geluk, van zorgeloosheid, van vreugde, als de zorgen over het hoe-nu-verder op mensen drukken? De kerk heeft een verrassend antwoord op duisternis en zorg. Ze viert juist in de donkerste dagen van ons jaar een feest. Een feest dat begint in het midden van de nacht. Een feest voor mensen die er weet van hebben dat het leven soms heel erg donker is. Een feest voor mensen die zoeken naar ondersteuning, naar hulp, naar een uitweg. Voor moedige mensen, voor mensen vol verlangen naar liefde, naar hoop, naar warmte. Geen feest dat het donker wegtovert! In de loop der tijden zijn er zoveel moeilijke tijden en momenten langsgekomen dat de Bijbelschrijvers ons geen gemakkelijke verbetering voorspiegelen.

Midden in het donker gebeurt iets. Er wordt een kind geboren. Alleen dat al is feest: een nieuw leven betekent nieuwe hoop. Het is alsof je de mogelijkheden die het leven in zich bergt in de ogen van een klein kind verborgen ziet liggen. Maar dit kind is meer dan dat. Het heet "God-met-ons".

Het vertelt ons dat hoe het leven er ook uit ziet, of het nu licht en vrolijk is, of dat het donker en de zorg wel erg oprukken, we niet in het duister rondtasten. Het kind straalt licht uit en in dat licht ontdekken we dat we niet alleen zijn maar dat God zelf bij ons is en naast ons gaat. In Jezus zien we dat God zelf in ons leven aanwezig wil zijn, op alle momenten. Dat alleen al geeft moed, geeft ons een vermoeden van licht, geeft ons hoop dat het leven de moeite waard is en kostbaar. Want er is iemand, die ons niet in de steek laat, ook niet als het moeilijk is. Een God voor wie het leven zelf, ons leven zelf, waarde heeft. Want een Kind is ons geboren. De grote God komt naar ons toe in een klein mens. Een mens kwetsbaar als ieder ander voor wat het leven brengen kan. Een mens die in al die omstandigheden het licht van God zal blijven uitstralen alsof hij met zijn eigen leven ons wil laten zien: er is geen donker zo sterk dat het het licht van de Eeuwige kan doven.

Naar het sprankje licht waarop we hopen, kijken we uit in de Adventstijd. Dat warme, krachtige licht dat opbloeit in het donker en het donker doorbreekt, vieren we met kerst. Het gaat steeds sterker stralen in de tijd van epifanie (verschijning van de Heer). Het licht van God die ons zoekt en die naar ons omziet, het licht dat niet te stuiten is. Zoals we dat hebben ervaren in die ene mens, Jezus, die ons voorbeeld is geworden en onze bron van vertrouwen dat het donker het licht niet kan overwinnen.

Natuurlijk, dat zijn mooie woorden, maar wat betekenen ze in het harde licht van onze werkelijkheid?

Misschien precies wat ze zeggen: dat het besef van de werkelijke waarden van het leven, - van de liefde, van de vreugde, van de zachtheid, van de kracht, van alles wat tussen mensen en tussen God en mensen bloeit en waar we aan opbloeien-, dat God zelf daar als het ware garant voor staat omdat dat is wat Hij met het leven bedoeld heeft. Dat het kwade, het lelijke en de afbraak daar uiteindelijk geen vat op hebben, hoe ze ons ook kunnen benauwen. Dat we het daardoor vol kunnen houden in het leven door alle hoogte- en dieptepunten heen. Omdat we geloven in het licht en in Zijn Liefde en ons daardoor gedragen weten. Geloven in Gods trouw en ons daardoor gedragen mogen weten. Dat is waar we elkaar in de weken die komen in alle toonaarden aan zullen herinneren.

Zondag 23 december zal op een bijzondere manier ingevuld worden door een projectgroep uit de geloofsgemeenschap. Zij brengen ons in de nabijheid van kerst (zie volgend bericht).

Maandag 24 december beginnen de vieringen van de kerstavond traditiegetrouw met het kinderkerstfeest om zes uur. Dankzij de hulp van een groot aantal kinderen uit de geloofsgemeenschap en de enorme inzet van mensen uit de kindernevendienst en vele anderen kijken we weer uit naar een kerstspel met veel zang en samenzang.

Om half tien is er de kerstnachtviering met pastoor A. van der Helm uit Den Haag, onze administrator. We zijn erg blij dat hij spontaan aangeboden heeft deze viering voor de Regenboog te verzorgen. In het donker van de nacht vieren we dan de nabijheid van God in een pasgeboren kind.

Dinsdag 25 december, eerste kerstdag, gaat de zon op over dit wonder en denken we er over na met de woorden van het evangelie naar Johannes "In den beginne was het Woord".

Maandag 31 december loopt het wereldse jaar door het kerkelijke jaar heen. In een vesperviering voorbereid door leden van de geloofsgemeenschap staan we stil bij het overschrijden van weer een jaargrens.

Terugkijkend bereiden we ons voor op het nieuwe jaar 2013, bijgelicht door de Schriften en de nabijheid van de Eeuwige.

En zo gaan we dat nieuwe jaar dan in met de oude boodschap dat wat er ook gebeurt, Hij met ons gaat en we ons tot Hem mogen richten als we zoeken naar een goede weg de toekomst in: voor onszelf, voor onze kerk en de kerken, voor de politiek, voor de wereld, voor de mensen.

Zondag 20 januari staan we alweer met beide benen in het gewone leven. Ook het verhaal van Jezus is verder gegaan. Geen kind in de kribbe meer, maar een man, die zijn plaats in Gods werk aan het innemen is op een wel heel feestelijke manier: met de bruiloft in Kana.

Een goede kersttijd gewenst en vast een gezegend nieuwjaar in de verbondenheid van de geloofsgemeenschap.

Ds. Inge Smidt

Vieringen door leden van de geloofsgemeenschap

Zondag 23 december en **maandagavond 31 december** zullen de vieringen ingevuld worden door leden van de geloofsgemeenschap, staat in het rooster op de achterkant van dit Bulletin. Op korte termijn hebben we gelukkig een aantal mensen bereid gevonden te zorgen voor deze vieringen, waarvoor geen (in dit geval RK) voorgangers te vinden bleken. Het gaat om Edo Elstak, Joke Langeveld, Arie Korteweg en Ingrid Weitenberg. We hebben in hen een kundige en ervaren groep mensen, met in hun bagage pastorale school, theologische vorming voor gemeenteleden, lange ervaring in het maken van Taizédiensten, liturgische voorbereiding samen met het koor, grote en langdurige kerkelijke

betrokkenheid bij de Regenboog en nog veel meer.

Voor de inhoud van de viering is deze groep te rade gegaan bij officiële, uitgegeven vieringen waarvan geloofsgemeenschappen, die net als wij soms te kampen hebben met niet in te vullen zondagen, gebruik kunnen maken. Uit deze vieringen hebben zij er één uitgekozen die ze vonden passen bij de Regenboog. Vervolgens hebben ze deze dienst intensief doorgesproken en aangepast aan de geloofsgemeenschap, ook liturgisch. Zo hebben ze er een nieuwe viering van gemaakt, inhoudelijk verantwoord en toegesneden op de

Regenboog.

Hun inzet en enthousiasme om ondanks het ontbreken van een officiële voorganger een goede viering neer te zetten, zorgen er

voor dat we heel benieuwd en vol vertrouwen de 23^e en de 31^e in onze geloofsgemeenschap samen kunnen komen zoals we gewend zijn, al zal de vorm aangepast zijn aan het ontbreken van een priester of dominee. We zijn hun veel dank verplicht voor de inspanningen op zo korte termijn verricht. De ervaring met deze vieringen zal ook meegenomen worden in de toekomst als we misschien opnieuw met een dergelijke situatie geconfronteerd worden.

Ds. Inge Smidt

In memoriam mevrouw Pleijsier

Op 16 oktober jl. overleed in huize Liduina in Warmond het oudste lid van onze geloofsgemeenschap. Mevrouw Pleijsier. Ze was in augustus 100 jaar geworden. Als je haar de laatste jaren ontmoette leek ze op het eerste gezicht een hele oude dame, bij wie het lichaam steeds meer gebreken kreeg: het horen, het zien, het lopen werd allemaal moeizaam. Maar zodra je met mevrouw Pleijsier aan de praat kwam, was ze niet zozeer een oude dame als wel een persoonlijkheid. Een vrouw die met veel plezier opgegroeid was in Den Haag en aan het IJsvogelplein daar goede herinneringen bewaarde. Eén van de dames van de thuiszorg kwam ook van het IJsvogelplein en bracht een kaart van een ijsvogel mee. Heel lang stond die bij haar op tafel. En als de dame van de thuiszorg bij haar kwam, begroette ze haar met "dag ijsvogeltje". Dan was haar dag weer goed.

Want dan was ze even niet oud en steeds hulpbehoevender, maar het meisje, dat met zoveel plezier speelde met de leeftijdsgenoten van het plein, de jonge vrouw die met zoveel genoegen net als haar vader schermde en die er eindeloos van genoten heeft met haar man en haar kinderen te korfballen. Het gezin Pleijsier heeft het overal waar het woonde en waar het mogelijk was het korfballen op de kaart gezet.

Zoals het in haar generatie gebruikelijk was, heeft ze zich na haar trouwen op haar gezin gericht. Daarnaast zorgde met veel inzet en trouw voor ouders, die haar hulp nodig kregen. Ze was er altijd en ze stond altijd achter haar kinderen. Dat is al die lange jaren van haar leven zo gebleven.

Toen haar man overleed en ze zich plotseling alleen voelde, duurde het niet lang voor ze naar Leiden verhuisde waar haar zoon en haar dochter woonden met hun gezinnen. In hun omgeving voelde ze zich heerlijk. Ze bleef grote belangstelling voor de wereld buiten haar eigen kring houden, spelde de kranten, wist alles van de sport, maar genoot toch het allermeest van het betrokken zijn bij het leven van haar kinderen en kleinkinderen. Ook later, toen ze heel oud werd, was dat wat ze het moeilijkst vond om los te laten. Ze wilde zo graag weten hoe het verder met ze zou gaan. Ze wilde daar zo graag bij zijn, al versleet haar lichaam steeds verder. Die verbondenheid was wederzijds. Op hun beurt zorgden haar kinderen voor hun moeder zoals zij dat voor hen gedaan had, en voor hun grootouders. Zo kon zij tot haar honderdste zelfstandig in Stadszicht blijven wonen, met de hulp van de thuiszorg en haar gezin. Toen dat niet meer ging, verhuisde ze naar Warmond en ook daar stal ze al snel de harten van de verzorgenden. Wat mevrouw Pleijsier één van de moeilijke kanten van het ouder worden vond, was dat het geheugen en de concentratie langzaam achteruit gingen. Lukte het in het begin nog om uitgebreid te praten over het geloof dat ze van huis uit meegekregen had, over haar leven met man en kinderen, over de goede tijd op de kring bij Bep Timmers en de vrouwenvereniging, later werd dat allemaal te vermoeiend. Maar tot het einde toe kon ze uit het hoofd het Onze Vader meebidden aan het eind van een bezoek. Zonder enige hapering en vol vertrouwen. Dat was een leven lang meegegaan. Dat bleef.

Op 22 oktober hebben we samen met haar kinderen en kleinkinderen en overige familie en vrienden afscheid genomen van mevrouw Pleijsier en haar te ruste gelegd bij haar man op oud Eik en Duinen in Den Haag.

Ds Inge Smidt

Uit de AKM...

In september heeft er een wisseling van AKM-leden plaatsgehad: als nieuwe leden mochten we verwelkomen: Harry Delemarre, Joke Langeveld en Cecile Werner. Zij hebben zich al voorgesteld in vorige Bulletins.

We moesten afscheid nemen van Okko Bloem en Christiaan de Witt, met dank voor hun inzet en het vele werk dat ze de afgelopen jaren gedaan hebben.

Met Christiaan raakten we ook onze penningmeester kwijt. Tot op heden is het niet gelukt die vacature in te vullen. Dat is best zorgelijk. Voor een goed en helder financieel beleid is een penningmeester onmisbaar. We zijn dan ook naarstig op zoek naar een nieuwe penningmeester. Mocht u iemand weten, meld het ons dan a.u.b.

In oktober heeft de AKM de begroting 2013, die nog door Christiaan is opgesteld, goedgekeurd. Het verschil met voorgaande jaren is miniem. Er is een licht dalende trend van zowel inkomsten als uitgaven, maar het lukt elk jaar nog zonder verlies rond te komen. Onze belangrijkste bron van inkomsten is de collecte (1^e mandje) op zondag en grootste kostenpost is de vergoeding aan dirigenten.

Een terugblik op het jubileumjaar stemde de AKM zeer positief. De vele jubileumactiviteiten hebben de geloofsgemeenschap goed gedaan en gestimuleerd, mensen geanimeerd, nieuwe mensen naar de Regenboog gebracht en de Regenboog op de kaart gezet. Een aantal activiteiten, zoals de jongerenviering, kindermusical, scratch en toneelvoorstellingen willen we graag vasthouden voor de komende jaren.

Nu we in september van twee pastores afscheid hebben moeten nemen en we nog niet weten of, wanneer en hoe de ontstane vacatures kunnen worden ingevuld, heeft de AKM grote zorg over de continuïteit en coherentie van de zondagse vieringen. Op dit moment zijn we voor 3 van de 4 vieringen afhankelijk van gastvoorgangers. Dat heeft verstrekkende gevolgen.

Ten eerste zal het niet meer mogelijk zijn elke zondag Avondmaal of Eucharistie te vieren, omdat niet alle gastvoorgangers daartoe bevoegd zijn.

Ten tweede zal er (te) veel variatie in de diensten zijn, want iedere gastvoorganger brengt zijn/haar eigen manier van vieren mee. Dat kan onze eigen oecumenische manier van vieren in gevaar brengen.

Ook zal het gebeuren dat er helemaal geen voorganger is. In dat geval zullen we als gemeenschap zelf voor een viering moeten zorgen.

Daarom is er een commissie ingesteld die uitzoekt hoe er een eigen oecumenische basis in en harmonie tussen al die vieringen gelegd kan worden, zodanig dat de aanwezigen zich in alle vieringen kunnen herkennen en zich thuis kunnen voelen.

Het Vicariaat heeft meegedeeld dat, voorlopig tot januari 2013, pastoraal werker Marianne Hoogervorst beschikbaar is voor pastoraat en vieringen.

Op 24 oktober is het archief van de Regenboog officieel overgedragen aan het Regionaal Archief Leiden. Daar wordt het op de juiste manier opgeborgen en gecatalogiseerd, zodat het ook in de toekomst bewaard en toegankelijk blijft.

Verder heeft de AKM in overleg met het Regenboogkoor een commissie ingesteld die een nieuwe dirigent voor het koor zoekt. Na enige tegenslag in het begin, lijkt het er nu op dat het Regenboogkoor in januari een nieuwe dirigent heeft. We zijn heel blij dat Cor Ressler als interim-dirigent het koor de afgelopen maanden heeft willen leiden.

Ingrid Weitenberg, voorzitter AKM

Dringende oproep voor penningmeester en secretaris AKM

Het is ons tot op heden niet gelukt alle vacatures in de AKM in te vullen. Er staat nog een plaats open voor iemand met PKN achtergrond.

Juist nu we zo beperkt zijn in beschikbaarheid van voorgangers en er binnen de PGL veel gaat veranderen, moeten we als AKM alle zeilen bijzetten en hebben we een voltallige bemensing nodig.

En omdat in de huidige AKM-bezetting de functies penningmeester en secretaris nog niet bezet zijn, zoeken we speciaal naar mensen die een van deze twee functies op zich zouden willen nemen.

Voor de penningmeester geldt dat hij/zij kan rekenen op een administratieve medewerker die de dagelijkse financiële administratie doet. Voor de secretaris geldt dat de notulen van de AKM-vergadering door een notulist gemaakt worden.

Voelt u zich aangesproken of weet u iemand die mogelijk een van deze taken op zich wil nemen of gewoon lid van de AKM wil worden, neem dan contact op met ds. Inge Smidt (tel. 528 49 09 of e-mail: ds.Smidt@gmail.com) of Ingrid Weitenberg, voorz. AKM (tel. 5211 963 e-mail: ingridjam@hotmail.com).

Wijkkerkenraad

Naast de vacatures in de AKM, waar Ingrid al over schreef, zochten we ook voor de wijkkerkenraad nog mensen, onder wie iemand die namens de Regenboog naar de Algemene Kerkenraad wil gaan.

Tot onze vreugde hebben we Nizet Fung Fen Chung-Dijkstra bereid gevonden deze taak vanaf januari op zich te nemen.

We hopen haar één dezer weken te kunnen bevestigen als lid van de wijkkerkenraad.

Ds. Inge Smidt

Kerkbalans 2013

Zoals ieder jaar krijgt u, namens uw kerk, in januari weer een envelop aangeboden met het verzoek om mee te doen met de Actie Kerkbalans.

Wat wordt er zoal betaald van de opbrengsten van de Actie Kerkbalans? Heel veel, zoals de kosten voor de zondagse dienst, salarissen van beroepskrachten, onderhoud van de kerkgebouwen, verwarming en verlichting.

De enveloppen worden vanaf maandag 14 januari bij u thuis bezorgd en uiterlijk dinsdag 22 januari weer opgehaald. Dezelfde avond

worden de toegezegde bedragen opgeteld, zodat 's avonds de voorlopige totaalstand per kerk (RK of PGL) bekend gemaakt kan worden.

Namens de AKM wil ik u erop attenderen, dat de mogelijkheid bestaat om uw gift voor de Actie Kerkbalans te geven in de vorm van een notariële schenking. Op deze manier is uw gift volledig aftrekbaar van de belasting. Eventueel kunt u een combinatie maken met collecte bonnen.

Aan het geheel zijn wel voorwaarden verbonden. Er moet een notariële akte van schenking worden opgemaakt, waarin wordt vastgelegd dat u voor een periode van minstens 5 jaar jaarlijks een vast bedrag aan de kerk schenkt. Indien u hierover verdere inlichtingen wilt, kunt u contact opnemen met Christiaan de Witt, tel.5.21.22.75 (PKN) of met Frans Jagtman, tel 5.89.68.46 (RK). Wilt u meer informatie over de voorwaarden van periodieke giften ? Kijk dan bij: <http://www.belastingdienst.nl/particulier/giften>

Tot slot

Misschien heeft u altijd al wel iets extra's voor uw kerk willen doen, maar wilt u niet te veel gebonden zijn. Loper worden voor de Actie Kerkbalans is dan ideaal, alleen in de maand januari hoeft u actief te zijn. Meld u dan aan bij Bettie Landkroon: jenb.landkroon@kpnmail.nl, telefoonnummer: 071-5.21.16.27

Namens de werkgroep Actie Kerkbalans
Elly Visser

Kerkbalans, een gedachte

In januari wordt zoals ieder jaar de actie kerkbalans weer gehouden. Voor ons een hele belangrijke actie, want ons bestaan als geloofsgemeenschap rond de Regenboog staat of valt ermee.

Gelukkig blijkt tot nu toe ieder jaar weer hoeveel mensen zich verbonden weten met kerk in het algemeen of met de Regenboog in het bijzonder. Velen steunen de geloofsgemeenschap en daardoor hebben we onze plek in de wijk en in de levens van mensen.

In een tijd als deze waar geloof heel snel lijkt te verdwijnen en waar kerken kleiner worden, is het bemoedigend dat er zoveel mensen zijn die willen dat er kerken zijn. Plaatsen waar mensen elkaar kennen en herkennen als medemens in het licht van het Woord. Waar mensen hun weg door het leven zoeken, tastend naar de Eeuwige. Een teken dat er meer is dan wat wij kunnen bedenken of

plannen. Een kerkgebouw als onvolmaakt, maar zichtbaar teken van het Geheim van Gods nabijheid en zijn onmetelijke liefde voor gewone mensen. Een plaats midden in de wijk en voor de wijk. En wat ons betreft als oecumenische geloofsgemeenschap een teken van saamhorigheid en hoop van mensen uit alle christelijke tradities.

Toch lopen ook wij er tegen op dat het minder wordt, ondanks alle inzet van gevers, lopers en organisatoren. Konden we als protestants gedeelte van de Regenboog tot voor kort nog genoeg bij elkaar brengen om in ieder geval een predikantsplaats te betalen, vorig jaar zaten we zo'n 20.000 euro onder dat bedrag. Of de crisis daar een rol in gespeeld heeft, de

verbondenheid met de Ecclesia en de bijdragen die daar nodig waren voor een participantenpastor of de teruggang in ledenaantallen,- we weten het niet. We hopen van harte dat het een eenmalige dip was en dat we in staat zullen blijken om samen de Regenboog weer stevig neer te zetten. Ook financieel.

Iedereen die op welke manier dan ook mee gaat werken aan de actie Kerkbalans: dank jullie wel!!!! En heel veel succes!!!!

Namens AKM en wijkkerkenraad,
ds Inge Smidt

Een Bijbeltekst vraagt om een goede lector

Vlnr. Henk Zanting en Jan Vis, Tiny Lagerberg en Corine Knoester.

In de Regenboog bestaat het team lectoren uit zeven leden. Tiny Lagerberg las al voor in de eerste kerkdiensten van september 1971 op verzoek van pastor Jan van Well. Henk Zanting werd door dominee Hortensius gevraagd om lector te worden. Tiny en Henk hebben dus al een lange staat van dienst. Jan vis kwam bij de werkgroep op verzoek van Ans van der Lee, die om gezondheidsredenen en een verhuizing, inmiddels gestopt is met lezen. Ook Arnold Fung Fen Chung werd lector. Jan Vis - tegenwoordig coördinator van de

werkgroep - heeft op zijn beurt Corine Knoester uitgenodigd mee te doen. Ruurt Jukema voegde zich bij de werkgroep op verzoek van dominee John Boon en Truus de Haan is de laatste aanwinst van het team. De lectoren hebben één doel: de Bijbeltekst in de zondagse viering zo goed mogelijk over te brengen. Corine, Jan, Henk en Tiny vertellen er over met passie.

In de RK kerk behoorde het lectorschap tot de kleine wijdingen. Studenten op weg naar het

priesterschap volbrachten die taak. Tegenwoordig is het lectoraat een aanstelling, maar in de praktijk en dus ook in de Regenboog wordt de lezing gedaan door een leek zonder aanstelling. In de gereformeerde kerk werd in de ene kerk de lezing uitsluitend door de dominee gedaan, maar in een andere kerk gebeurde dat door de ouderling van dienst. Niet alle ouderlingen vonden het overigens prettig om voor te lezen. Het vergt vaardigheden die niet allen bezaten. Jan Vis: "Sommige mensen zijn heel enthousiast maar niet capabel om de taak van lector te vervullen, anderen zijn uiterst capabel maar doen het niet".

Er is geen officiële taakomschrijving voor de lector. Het is belangrijk dat de lector een goede (microfoon)stem heeft. In de Regenboog is een nieuwe geluidsinstallatie gekomen en daar is goed mee geoefend. Belangrijk is dat wát gelezen wordt ook op de juiste wijze wordt overgebracht. Om er voor te zorgen dat de gemeente de tekst begrijpt, moet de lector deze zelf begrijpen. De meeste lectoren bereiden zich voor door het hele Bijbelverhaal vooraf te lezen en te bestuderen. Ze weten zo in welke context de Bijbeltekst staat. Die tekst moet daarna worden overgebracht. Het Bijbelverhaal moet duidelijk en niet te snel worden voorgelezen, waarbij gelet wordt op de klemtonen en de rustpunten in de tekst. In de Regenboog wordt de nieuwe Bijbelvertaling gebruikt. Sommige lectoren zoals Tiny nemen de eigen vertaling mee. In Tiny's geval is dat de Willibrordvertaling. Er is vooraf overleg met de voorganger, omdat de ene vertaling net iets anders is dan de andere. En in de overweging moet wel dezelfde zin worden aangehaald. Jan Vis haalt de lezing op van internet en print deze dan in een groter lettertype uit. "Ik doe dat bewust, omdat de letters van de nieuwe Bijbelvertaling klein zijn. Omdat ik lang ben is voor mij de lessenaar te laag. Arnold heeft hetzelfde probleem. Ik leg de tekst voor het lezen in de Bijbel." De meesten van de lectoren zijn opgegroeid met de Bijbel.

Corine Knoester

"Ik kan niet zeggen of ik me protestant of katholiek voel. Ik ben hier in de Regenboog in de Oecumene opgegroeid. Ik ben hier gedoopt, heb hier de basiscatechese gevolgd en heb hier zes jaar geleden mijn belijdenis gedaan. Ik zou zonder het geloof niet kunnen leven. Bijbel lezen is voor mij de weg om dicht bij God te komen. God heeft de mensen geïnspireerd de Bijbel te schrijven. Het is Zijn Woord voor ons. Ik vind het een eer om uit Gods woord voor te mogen lezen en zo Gods woord dichter bij de mensen te brengen. Wij

lezen thuis dagelijks uit de Bijbel. Sinds ik lector ben, lees ik voor. Dat is een goede oefening. Op de computer heb ik de Online Bijbel. Ik zet de tekst die ik lezen moet over in het programma Winbraille. Ik zorg dat alles zo staat dat het goed voor te lezen is en ik de bladzijden op geschikte momenten binnen de lezing moet omslaan, zodat er geen pauze valt op een ongelukkig moment. Daarna print ik de tekst uit in Braille. Als ik niet weet hoe ik een woord moet uitspreken, dan raadpleeg ik de ingelezen Bijbelvertaling. Aanvankelijk wist ik niet hoe ik mijn hond Co het commando moest geven om de trap van het podium te vinden. Er is toen iemand van de geleidehondenschool gekomen. We hebben geoefend en de begeleider adviseerde het commando "trap rechts" te geven, omdat de trap ten opzichte van onze plaats in de kerkzaal iets rechts van ons is. Bij het afscheid van John Boon bleef Co voor het podium staan en stapte pas na lang aandringen de treden op. Ik dacht: "Hij wordt oud". Later bleek echter dat Co me wilde tegenhouden omdat de lessenaar iets verschoven was, waardoor de ruimte die overbleef om het podium op te stappen eigenlijk te klein was. Hij heeft geleerd dat hij geen doorgangen mag nemen die minder dan een meter breed zijn en hield zich keurig aan die regel. Ik heb met hem geoefend en nu brengt hij me er weer zonder problemen. Het duurt in mijn gevoel wel even voor ik kan gaan lezen. Ik moet vaak eerst Co wakker maken, dan zijn beugel pakken en naar het podium lopen. Daar aangekomen moet ik de map op de lessenaar leggen en zorgen dat die de microfoon niet raakt. Dan moet ik de riem van Co om mijn arm hangen en Co vragen te gaan zitten. Ik heb het idee dat iedereen heel lang op mij aan het wachten is. Maar mij is verzekerd dat dat wel meevalt.

Jan Vis

"De Bijbel is voor mij een vertrouwd boek. Ik ben streng gereformeerd opgevoed. We lazen elke dag in de Bijbel. Ik was een kind dat graag buiten speelde, maar dat mocht op zondag niet. We woonden naast een katholiek gezin en dat had naar mijn mening een veel blijer geloof. In gelovig opzicht was mijn vader heel autoritair. Er was geen ruimte voor een gesprek. Alles wat in de Bijbel stond moest je letterlijk nemen, je mocht daar niet van afwijken of anders over denken. Mijn vader is op latere leeftijd milder geworden. Ik heb me nooit van het geloof afgekeerd, maar me wel van een bepaalde manier van geloven bevrijd. Toen ik zestien was, hadden we het jeugdhuis op de Breestraat 19. Dat was van de Gereformeerde Kerk Leiden. Daar kwamen veel

jongeren. Daar kon ik mee praten. Belangrijk voor dat proces van vrij worden was ook de ontmoeting met dominee Nico Bouhuys, de hervormde studentenpastor bij wie ik belijdenis heb gedaan. Na mijn huwelijk ben ik in de Merenwijk komen wonen en we hebben ons van het begin af aan thuis gevoeld in de Regenboog. Met de plaats voor kinderen in de Regenboog waren we heel blij. Die plaats hadden ze niet in mijn gemeente van herkomst. De Bijbel is voor mij een boek van waarde en ik lees er graag uit voor.

Henk Zanting

Ik ben met de Bijbel opgevoed. Na de maaltijd werd uit de Bijbel voorgelezen. Ik ben Gereformeerd, maar ik heb de kerk niet als een strenge richting ervaren. De kerkdiensten duurden lang, vooral als er avondmaal gevierd werd. Ik zat als jongetje tijdens de dienst in de Bijbel te bladeren en ik las verhalen uit het Oude Testament. Mooie verhalen uit het leven van mensen vond ik daar. Ook verhalen over de liefde: "Abraham ging tot Sara in". De Bijbel was toen niet preuts. Het fijnste vond ik als mijn moeder 's avonds uit de Kinderbijbel van Anne de Vries voorlas. Mijn vader is helaas jong gestorven. De kerkgemeenschap waar ik bij hoorde was een heel warme gemeenschap. Er was oog voor de nood van anderen en er werd veel stille hulp verleend. Ik had een katholiek vriendje en kwam bij hem thuis. Daar zag ik voor de eerste keer een Mariabeeldje met een lichtje ervoor. Ik vond het een mooi beeldje. Het was mijn eerste kennismaking met katholieken. Ik heb bewust belijdenis gedaan.

Mijn kleinzoon van 8 jaar kwam laatst bij me en zei: "Opa, God bestaat niet hoor en wonderen al helemaal niet". Dat had hij niet van school, maar dat was de conclusie die hij deelde met zijn vriendje. Ze hadden overlegd: dit kan niet en dat ook niet. Ik antwoordde: "God bestaat niet, God is er". Heeft hij dat begrepen? Ik denk het niet. Hij hoorde mij aan en draaide zich om en ging weer spelen.

Tiny Lagerberg

"Ik ben niet met de Bijbel opgegroeid. Ik kom uit een groot katholiek gezin. Mijn vader zat in het koor. We baden voor en na het eten en 's avonds voor het naar bed gaan baden we de rozenkrans. Ik speelde met de andere kinderen thuis kerkje. Mijn vader was lekenapostel en hij nam de missaaltjes die na de dienst over waren mee naar huis voor het oud papier. Die missaaltjes gebruikten we dan in onze dienst. Een tafelkleed functioneerde als kazuifel en de pepermuntjes deden dienst als hosties. Het

was voor ons een serieus spel. Op school hadden we het vak Bijbelse geschiedenis. Daarin werden Bijbelverhalen verteld. Op zevenjarige leeftijd deden we eerste communie en op twaalfjarige leeftijd was er de hernieuwing van de doopbeloften. Hoewel ik van katholieke huize ben, voel ik me in de Regenboog volledig thuis. Ik heb mijn vader en moeder meegenomen naar de eerste viering in 1971. Mijn moeder vond het heel bijzonder. Ze zei: "Kind je bent rijk dat je in deze tijd leeft en dat je deel uit kunt maken van de Oecumene". Mijn ouders waren mensen van de oude stempel, maar ze groeiden wel met hun tijd mee. Dominee Henk Hortensius heeft me het Bijbel lezen bijgebracht. Ik vind het sindsdien heerlijk uit de Bijbel te lezen. Het is een boek dat met mij meereist op mijn levensweg.

De lectoren weten wanneer zij moeten lezen dankzij een dienstrooster. Ze vergaderen niet samen. De een valt voor de ander in als dat nodig is. Dat loopt heel soepel. Een aantal jaar geleden hebben de lectoren samen met John Boon een workshop in de Regenboog gevolgd aan de hand van het boekje "Neem en Lees". Daarin stonden belangrijke aanwijzingen die meteen geoefend konden worden. Het maakt een verschil of de kerk vol is of niet. Als iemand in de kerk flink hoest, is het ook beter om even te stoppen, want dan ben je niet meer te verstaan.

De voorgangers volgen het leesrooster, waar slechts af en toe van wordt afgeweken. Het ligt dus al vast welke tekst er gelezen wordt. Wat de lectoren wel opvalt, is dat er soms maar een klein stukje tekst hoeft te worden voorgelezen. Dat vinden ze wel jammer, maar wat er ook te lezen valt, het lezen wordt met grote toewijding gedaan.

Interview en foto Frances Verhaar

Jonge Gezinnen

Dinsdag 18 december komen de jonge gezinnen weer bij elkaar. Acht uur 's avonds in de pastoreskamer in de Regenboog. Mocht je benieuwd zijn wat deze avonden inhouden en heb je ook een jong gezin? Kom rustig kijken of mail even om informatie naar ds. Inge Smidt (dsSmidt@gmail.com)

Opbrengst collecten oktober-november 2012

Datum	1 ^e mandje	2 ^e mandje	Kinderneven- dienst	Bestemming 2 ^e mandje
07-okt	€ 174,78	€ 145,63	€ 2,05	Kerk en Israël
14-okt	€ 127,35	€ 173,67	€ 2,60	Wereld Missiedag Kinderen
21-okt	€ 123,15	€ 207,90	€ 4,40	Godsdienst Onderwijs Openbare Scholen
28-okt	€ 115,11	€ 109,82	€ 5,40	Wereld Missiemaand
04-nov	€ 229,75	€ 216,70	€ 7,90	Kerk in Actie Najaarszending
11-nov	€ 125,25	€ 115,80	€ 7,97	Radboudzondag

Op 29 oktober is een gift van € 75,- ontvangen.

Gesprek op zondag: ontwikkelingssamenwerking en internationale handel

Ontwikkelingssamenwerking lijdt al jaren onder afnemend draagvlak in Nederland. Terwijl in andere Europese landen ontwikkelingssamenwerking nog kan rekenen op stabiele of zelfs toenemende budgetten, gaat er in Nederland flink het mes in (in 2010 1 miljard per jaar er af, nu weer 1 miljard per jaar) zonder al te veel discussie, in percentage van 0,8% naar 0,5% van ons nationaal inkomen. Geloven we niet meer in het nut van ontwikkelingssamenwerking of staat de nood hier zo hoog dat we eerst zelf orde op zaken moeten stellen voor we weer anderen ruimhartig kunnen helpen? Hoe verhoudt ontwikkelingshulp zich tot de toenemende internationale handel met ontwikkelingslanden? Over deze of andere vragen kunnen we discussiëren tijdens ons gesprek op zondag 20 januari.

ZWO-MOV werkgroep

In de Stilte van Bijbel en Gebed

Gebedspelgrimage op 7 dinsdagavonden in en rond de Veertigdagentijd 2013

In samenwerking met het Stanislasteam in Delft wordt in en rond de Veertigdagentijd in 2013 een gebedspelgrimage gehouden die in het teken staat van biddend bezig zijn met Bijbelteksten en gebed. Deelname staat open voor iedereen die op een persoonlijke manier wil bidden en met de bijbel wil omgaan. Geen studie, geen cursus, maar in stilte biddend onderweg zijn met Bijbelverhalen en ontdekken wat deze concreet kunnen betekenen in het dagelijks leven.

In een eerste gezamenlijke bijeenkomst wordt de opzet van de gebedspelgrimage toegelicht en maken de deelnemers kennis met een meditatieve manier van bidden, gebaseerd op de Ignatiaanse spiritualiteit. Ieder krijgt een persoonlijk begeleid(st)er.

In de vijf daarop volgende weken mediteren de deelnemers in hun eigen omgeving en op een door hen zelf gekozen tijdstip met teksten die hun worden voorgesteld. Op de dinsdagavonden in die weken komen de deelnemers naar De Regenboog voor een persoonlijk gesprek (ongeveer een half uur) met hun begeleid(st)er. Ze vertellen wat hun ervaringen zijn in het gebed, wat hen aangesproken heeft en wat eventueel vragen heeft opgeroepen. Aansluitend krijgen ze nieuwe teksten mee voor de volgende week. Er is gelegenheid voor contact met de andere deelnemers.

De gebedspelgrimage wordt afgesloten met een korte gebedsdienst en een terugblik samen met alle deelnemers en begeleiders. De gebedspelgrimage sluit aan op de cursus Spiritualiteit en Vormen van Gebed die wordt gegeven door Marianne Hoogervorst. Maar

deelname staat open voor iedereen die geïnteresseerd is.

Data: dinsdag 12 februari (gezamenlijk), dinsdag 19 februari (dinsdag 26 februari vervalt); dinsdag 5, 12, 19 en 26 maart, dinsdag 2 april (gezamenlijk) 2013.

Kosten: €15,-

Hebt u belangstelling voor deze pelgrimage? Meldt u dan aan bij Ingrid Weitenberg ingridjam@hotmail.com.

Kinderkerstviering 24 december om 18.00 uur "Durf te dromen!"

In Nazareth dromen Maria en Jozef over het kind dat binnenkort geboren zal worden. Dan komt een bode van keizer Augustus hen wreed wakker schudden: ze moeten op weg naar Bethlehem. Maar ook tijdens die reis – en later als ze in Bethlehem zijn aangekomen - blijkt iedereen zijn eigen dromen te hebben. Dromen van hoop, verwachting, vertrouwen. Alleen maar mooie dromen? Of is er meer?

In aansluiting op het adventsproject, waarin het ook over dromen ging – en over de belofte die in die dromen doorklinkt – staat ook de kinderkerstviering dit jaar in het teken van dromen. In deze feestelijke viering, waarin ds. Inge Smidt zal voorgaan, ontdekken we hoe al die dromen ons met God verbinden. De kern van de viering is een vrolijke kerstmusical, waarin bekende en minder bekende kerstliedjes zullen klinken en waarbij volop mogelijkheid is om mee te zingen. De viering is gericht op kinderen in de basisschool-leeftijd (4 tot 12 jaar). Voor de kleintjes is er een mooi verhaal, voor de grotere kinderen (en hun ouders of grootouders) is er méér te ontdekken.

Wil je nog meedoen?

De eerste repetitie voor de kerstviering is als dit bulletin verschijnt al achter de rug. Maar kinderen die nog willen meedoen, kunnen zich nog aansluiten. Er wordt nog twee keer gerepeteerd: op 15 en 22 december van 15.00 tot 17.00 uur – en als het nodig is nog een generale repetitie vlak voor kerst. Wil je meedoen, geef je dan snel op bij: Karin van Dorsselaer, mail: karin@super-script.nl of telefoon: 071 5124 379.

Tot ziens bij de kinderkerstviering op 24 december 18.00 uur; zaal open om 17.45 uur.

Driekoningen

Beste kinderen,
Kennen jullie het verhaal van de drie koningen, die heel lang naar het Jezuskind gezocht hebben? Ze zijn weken onderweg geweest. Vol verlangen volgden ze de ster aan de hemel. Deze ster was voor hen het teken dat ze God zouden vinden. Wat waren ze blij toen ze eindelijk bij het Jezuskind aankwamen. Nu wisten ze: "Hier zijn we goed. Dat kindje is onze redder."

Willen jullie met deze drie koningen optrekken? Dat kan. Zondag 6 januari 2013 mogen jullie verkleed als koningen of als "wijze uit het oosten" naar de dienst komen. Dan vieren we samen in de Regenboog het feest Driekoningen.

Barbara Heubeck-Duijts

Op zoek naar God

Op uitnodiging van de EO waren er onder de titel 'op zoek naar God' vijf bekende, jonge Nederlanders van 4 – 11 november j.l. bijeen in de Paulusabdij in Oosterhout. Deze jonge Nederlanders die weinig of geen gelovige opvoeding hebben genoten, kwamen in de abdij bij elkaar om in volledige stilte op zoek te gaan naar God in hun persoonlijk leven. Zeven dagen stil zijn en met een Bijbelverhaal de dag doorbrengen, het is geen dagelijkse kost voor deze jonge mensen. Toch zijn zij de uitdaging aangegaan om in een totaal andere omgeving 24 uur per dag de stilte in eigen omgeving maar vooral in zichzelf te ontdekken. Dit gebeurde onder leiding van paters Jezuïeten en andere begeleiders die ooit in de Ignatiaanse spiritualiteit tot geestelijk begeleider zijn opgeleid. Ik was één van die begeleiders en ik heb van dichtbij mogen meemaken wat er in mensen gebeurt als ze zich openstellen voor de stilte, voor God in de stilte. De EO zal dit alles in een serie van 4 x 50 minuten uitzenden op Nederland 3. Zoals het er nu naar uitziet zal dat zijn op zondagavond 3 – 10 – 17 en 24 februari 2013. Houd de programmabladen en andere publicaties in de gaten voor de precieze tijden. Mocht u zelf op zoek willen gaan naar de stilte in uw leven, let dan op de site die de EO tegelijkertijd met deze serie op het internet zal plaatsen. U kunt zich ook laten informeren op de site van het Stanislashuis te Delft.

Marianne Hoogervorst
Pastoraal werkster van het bisdom Rotterdam
Teamlid Stanislasteam te Delft

Wie gaat er mee naar de Kirchentag?

De Kirchentag vindt plaats van 1 t/m 5 mei 2013, dus tijdens de meivakantie, in Hamburg. Kirchentag vindt om het jaar in Duitsland plaats. Het is altijd een sprankelend feest van geloof en leven. Je bent daar niet alleen, ruim 100.000 mensen worden in de oude Hanzestad Hamburg verwacht. Ruim 50 procent daarvan is onder de 30 jaar oud. Het thema voor deze Kirchentag is: 'Zoveel je nodig hebt' uit Exodus 16: 18. Wat betekent deze belofte en uitdaging voor ons, mensen die leven in de wereld van vandaag de dag? Wat heb ik eigenlijk nodig voor mijn leven? Welke sporen trekken wij voor hen die na ons leven? "Soviel du brauchst" is belofte en uitdaging. Vijf dagen lang wordt dit onderwerp opgevouwen in een reuze aanbod aan

lezingen, in erediensten, theater, dans en muziekworkshops. Je kunt zo doorlopen van een ochtend Bijbelstudie naar een cabaret over kerk en maatschappij, van daar naar een concert naar eigen smaak van sacro-pop tot Bach en 's avonds afsluiten met een viering met Taizè-broeders. Als je er zin in hebt, kun je met veel mensen in gesprek komen. Er heerst een vrolijke festivalsfeer. Voor jongeren en kinderen is een verrassend programma opgesteld. Zie voor meer informatie over het programma: www.kirchentag.de/programm. De voertaal is Duits, maar er zijn ook programmadelen in het Engels. Er komt een internationaal bezoekerscentrum waar contacten met andere internationale deelnemers kunnen worden aangeknoopt. Om Kirchentag voor zoveel mogelijk mensen betaalbaar te houden, zijn er verschillende mogelijkheden voor eenvoudige overnachtingen geregeld: In tot overdekt kampeerterrain omgetoverde scholen en kerkelijke gebouwen. Je brengt dan je eigen slaapzak en matje mee en krijgt 's ochtends een ontbijt, op je zelf meegebrachte bord en wat te drinken uit je eigen mok, zodat er geen reuze berg aan afval aan wegwerpservice ontstaat. Voor wie slapen op de grond te spartaans en lichamelijk te vermoeiend is, kan zich opgeven voor een bed bij iemand thuis, een Hamburger die zo vriendelijk is zijn logé-bed voor een gast van de Kirchentag ter beschikking te stellen. Natuurlijk kun je ook zelf naar een hotel zoeken of met een tent op een camping in de buurt staan.

Deelname aan de Kirchentag kost 110 Euro per persoon met overnachting in een school of bij iemand thuis. Voor gezinnen zijn de kosten rond de 180 Euro. Dit alles zonder reiskosten. Aanmelding tot 15 februari 2013

Wie van de Regenboog gaat mee naar Hamburg? Ik ben van plan om te gaan. Als je ook naar de Kirchentag gaat, neem dan contact met me op. (e-mail heubeck@hetnet.nl). Misschien kunnen we samen reizen of ons zelf als Leidse groep samen opgeven.

Barbara Heubeck-Duijts

Voor meer informatie zie www.kirchentag.de
Voor een folder en verdere Nederlandse informatie: ds. Corry Nicolay, Nederlands contactpersoon namens de PKN, mailadres: corrynicolay@hetnet.nl

Het Nederlands Bijbelgenootschap werkt mee aan een uitzending van De Zandtovenaar op Eerste Kerstdag. Vorig jaar trok dit programma 1,2 miljoen kijkers.

De opnames van De Zandtovenaar worden gemaakt op het marktplein van Gouda, dezelfde plaats waar in 2011 voor het eerst het grote evenement The Passion plaatsvond. De zandkunstenaar Gert van de Vijver schildert met zand het verhaal van de geboorte van Jezus. De beelden worden afgewisseld door kerstsongs, uitgevoerd door bekende jonge artiesten.

Wie de opnames wil meemaken is van harte welkom op de markt in Gouda op 16 december, 's avonds van zeven uur tot half negen. Op het plein staat een aantal grote televisieschermen, zodat het publiek goed kan volgen wat er gebeurt.

Het programma is een gezamenlijk project van de omroepen RKK, KTRO (Vlaanderen), de Protestantse Kerk in Nederland, de Bisschoppelijke Adventsactie, de gemeente Gouda en het Nederlands Bijbelgenootschap. Volgens de organisatoren is dit evenement 'een prachtige kans om kinderen, ouders en grootouders de betekenis van kerst te laten zien'.

Kerstfeest met de Zandtovenaar wordt uitgezonden op Eerste Kerstdag om 17.00 uur op Nederland 3.

NBG/Mediabrothers

Verminderde vermogens

Als ik een nieuw apparaat aangeschaft heb, kijk ik vaak eerst of ik zonder handleiding begrijp hoe het werkt. Soms is dat inderdaad het geval, vaak ook niet. Als ik een apparaat echt wil doorgronden, is het doorlezen van de handleiding nodig. Gelukkig zijn bijna alle handleidingen op internet te vinden, als pdf-bestand. Ik download de pdf en maak er een wordbestand van, zodat ik het kan lezen. Is een handleiding niet op internet te vinden en laat hij zich ook niet inscannen, dan is mijn

moeder de klos en moet zij hem voorlezen. Dat is niet bepaald haar hobby, omdat ik graag wil dat zij net zo snel leest als mijn spraakcomputer.

De nuttige informatie in een handleiding, wordt vaak voorafgegaan door een hoop ludieke wetenswaardigheden. Zo las ik pas in de handleiding van een speakersysteem dat ik in geen geval op de batterijen mag gaan staan en dat ik ze niet mag kortsluiten. In de handleiding van een cupcakemaker staat dat het apparaat alleen voor het doel gebruikt mag worden waarvoor het bestemd is. Ook lees ik regelmatig dat ik apparaten niet mag verplaatsen door aan het snoer te trekken en dat ik ze niet onder water mag dompelen.

Eén waarschuwing die ik geregeld tegenkom, brengt mij danig in verwarring. Het is een waarschuwing die met name voorkomt in gebruiksaanwijzingen van huishoudelijke apparatuur en die inhoudt dat de betreffende apparaten niet bedoeld zijn voor personen met verminderde lichamelijke, zintuiglijke of geestelijke vermogens, tenzij iemand die verantwoordelijk is voor hun veiligheid, toezicht op hen houdt, of hen heeft uitgelegd hoe het apparaat moet worden gebruikt.

Ik neem aan dat ik door de fabrikanten geschaard word onder de groep personen met verminderde zintuiglijke vermogens en dat zij dus menen dat ik niet verantwoordelijk ben voor mijn eigen veiligheid, maar dat een ander dat is. Die ander moet mij dus gaan uitleggen hoe het apparaat werkt en het liefst ook nog toezicht houden als ik het gebruik. Het is op zich best geruststellend dat ik niet verantwoordelijk voor mijn eigen veiligheid ben. Maar wie is dat dan wel? Co, die is aangesteld om mij buitenshuis te begeleiden? Maar hij kan de handleidingen niet lezen en bovendien heb ik geleerd dat ik juist verantwoordelijk voor hem ben. Dat mijn moeder verantwoordelijk is voor mijn veiligheid lijkt me ook sterk, ze zou er een dagtaak aan hebben. Bovendien begrijpt zij vaak niets van handleidingen. Negen van de tien keer moet ik haar uitleggen hoe een apparaat werkt en dat kan volgens de fabrikanten dus eigenlijk niet.

Wie is bereid de verantwoordelijkheid voor mijn veiligheid op zich te nemen en toezicht op me te houden als ik een elektrisch apparaat gebruik?

Of val ik buiten de boot omdat er bij mij geen sprake van verminderde zintuiglijke vermogens is? Het vermogen om te zien met mijn gezichtszintuig is immers niet verminderd, maar volledig verdwenen. Betekent dit dat ik

dus wel verantwoordelijk voor mijn eigen veiligheid ben en dat ik zonder toezicht op batterijen mag gaan staan aan snoeren mag

trekken en apparaten mag onderdompelen?
Als dat maar goed gaat!

Corine Knoester

Kerk

(Hans Cieremans)

Plaats om mensen te ontmoeten,
samenkomend tot Gods eer.
Waar de mensen God ontmoeten
in een warm, vertrouwde sfeer.
Om te bidden, om te zingen,
om te luisteren met ontzag.
Los van de beslommingen
en de waan van alledag.

Plaats om samen God te danken,
plaats waar hoop en liefde is.
Waar men zingt bij orgelklanken,
over Gods geheimenis.
Waar 't geloof wordt uitgedragen
dat ons nieuwe krachten geeft.
Antwoord geeft op levensvragen
waar men zelf geen antwoord heeft.

Plaats om met elkaar te delen;
alle vreugde en verdriet.
Waar Gods troostrijk woord kan helen,
door de liefde die Hij biedt.
Plaats van dopen en van rouwen
waar God mensenliefde bindt.
Plaats van rust en van vertrouwen
voor 't onrustig menskind.

Plaats waar mensen zich bezinnen,
vroeger, nu en voor altijd.
Waar God ons voor Hem wil winnen,
ook al zijn we Hem soms kwijt.
't Is het huis waar God wil tonen
dat Hij doorgaat met Zijn werk.
In ons hart daar wil Hij wonen,
Hij gebruikt daarvoor Zijn kerk.

Agenda

- Morgengebed: elke woensdag van 09.30 tot 09.45 uur;
- Inloop koffieochtend: elke woensdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Repetitie Regenboogkoor: elke woensdag van 20.00 tot 22.00 uur;
- Inzamelen oud papier, metaal en kleding: elke eerste donderdag van de maand van 09.00 tot 21.00 uur;
- Mothers Prayers: elke eerste vrijdag van de maand van 10.30 tot 12.00 uur;
- Regenboogdis: elke laatste vrijdag van de maand van 18.00 tot 20.00 uur;
- Regenboog open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Stiltecentrum open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;

December		
Za 08		Oefenen kinderkerstfeest
Zo 09	11.15-12.30 u	Spiritualiteit en vormen van gebed
Ma 10	20.00-22.00 u	Jong volwassenen
Za 15		Oefenen kinderkerstfeest
Zo 16	19.00-20.00 u	Kerstzang
Di 18	20.00-22.00 u	Jonge gezinnen
Za 22		Oefenen kinderkerstfeest
Januari		
Zo 13	11.15-12.30 u	Spiritualiteit en vormen van gebed
Ma 14	20.00-22.00 u	Jong volwassenen
Zo 20	11.15-12.30 u	Gesprek op Zondag